

[Aksel Larsen.]

Det er mig ufatteligt, at Regeringen, som maa være vidende om, hvordan disse Forhold er, stadig væk ikke faar gjort noget alvorligt, stadig væk lader Kapitalisterne beholde deres Krisegevinster uindskrænket, stadig væk lader dem flaa den arbejdende og forbrugende Befolkning. Det er mig ikke saa ufatteligt, at de Partier, som indtil September i Fjor havde Flertallet i Landstinget, ikke har været at faa i Tale for en ordentlig Lovgivning paa disse Felter; det er der intet mærkeligt i, saa intimt forbundet med det store Landbrug og Højfinansens, de nu engang er. Men jeg synes, at den Omstændighed, at Flertallet i Landstinget er forandret, burde udnyttes, og man maa være klar over, at hvis der ikke snart sker en Vending til det bedre i den Politik, der gennemføres af Regering og Rigsdag, sker der en Vending til det værre ude paa Landet, for man kan ikke vente, at Folk Aar efter Aar skal leve under saa frygtelige økonomiske Forhold, som Tilfældet er, se Kapitalen sluge alt, hvad de kan slæbe sammen, og mere til, og alligevel taalmodigt gaa og vente og haabe paa, at der før eller senere skal blive taget Hensyn til dem.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bording): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og Det radikale Parti for Tilslutningen til Lovforslaget. Det er gaaet i Dag med andre Ordførere, som det er gaaet saa ofte, at det er noget vanskeligt at bedømme, om man kan takke dem, eller man ikke kan det, for deres Tale har været en Blanding af Udtalelser om, at det var vel nødvendigt at tage Forslaget, det vil vel nok betyde nogen Hjælp, og Udtalelser, der stiller Forholdene fuldkommen paa Hovedet og indeholder urimelige Krav, som sikkert umuligt kan indløses.

I det Kapløb, som jeg har Indtryk af, at der foregik mellem de tre første Ordførere efter Regeringspartiernes, nemlig Venstres, Det konservative Folkepartis og Det frie Folkepartis Ordførere, et Kapløb, som man havde Indtryk af nærmest var blevet et Galopløb, maa man erkende, at det ærede Medlem Hr. Fibiger blev en smuk Nummer sidst. I Konkurrencen mellem de to andre Ordførere — ja, jeg vil jo tænke, at det ærede Medlem Hr. Duborg mente, at da

han talte først og gjorde det saa voldsomt, som han kunde, med Hensyn til at stille Forholdene paa Hovedet, vilde det være umuligt for det ærede Medlem Hr. J. S. Foget at komme foran — tror jeg alligevel, at det ærede Medlem Hr. Duborg maa erkende, at han maa nøjes med en beskednen Andenplads. Det er umuligt at konkurrere med det ærede Medlem Hr. J. S. Foget i Urimeligheder og fejlagtige Paa-stande og Stillen Forholdene paa Hovedet.

Naar de tre Partier hævder, at Regeringen er Skyld i Landbrugets Ulykker, er det helt ved Siden af. Man stiller ogsaa Forholdene fuldkommen paa Hovedet, naar man stiller det Krav, at der skal skaffes Landbruget Ligestilling med andre Erhverv. Naar man samtidig ved, at Landbruget er et Erhverv, der fortrinsvis maa eksportere sine Varer, er det umuligt — og i alt Fald fuldkommen umuligt i Overensstemmelse med de Ønsker og Krav, som er fremsat fra den Side — at gennemføre en saadan Ligestilling, naar Forholdene i Verden er, som de er i Øjeblikket.

Enhver ved, at det er uhyre vanskeligt for Landbruget at skaffe Afsætning i Udlandet for sine Varer. Man ved, at overalt, hvor vi møder med vore Varer, er der en helt anden Situation, end der var før 1930. Man ved, at for de Grene af Produktionen, hvor der er gennemført en Afsætning af Produktionen til Afsætningsmulighederne, opnaas der rimelige Priser, men enhver kan ogsaa se, at paa de Omraader, hvor man ikke har taget et saadant Hensyn, er det umuligt at opnaa forsvarlige Priser.

Det er fuldkommen urigtigt at fremstille Forholdet saaledes, at det er Regeringen, der er Skyld i de Ulykker, der rammer Landbruget. Det vil fremgaa alene af en Betragtning af Landbrugets Forhold, Prisansættelserne for 3—4 Aar siden og de tilsvarende Forhold nu, efter at der er gennemført en Række Foranstaltninger. De frie Forhold for Produktion og Omsætning, som Landbruget har hyldet gennem Aarene, og som i 50 Aar paa Grund af mange forskellige Forhold betød en udmærket Ordning og bragte Udvikling inden for Landbruget, brast fuldkommen omkring ved 1930. Det resulterede i Priser for Landbrugsprodukter, som vi nu, saa faa Aar efter, vanskeligt kan fatte.